

jeg ikke haab om, at vi kunne komme igennem. Jeg haaber imidlertid, at det ikke er Meningen, men jeg antager, at det er bedst, at denne Sag tages under fornyet Overveielse; det ærede Medlem opstillede imidlertid saa bestemt sine Vilkaar, som jeg, og den Side, hvortil jeg hører, ikke kunne gaa ind paa, og det er derfor bedre, at vi tage det under Overveielse i Udvalget, om der ikke kunde opstilles Vilkaar, om hvilke man kunde enes indbyrdes og med den ærede Finantsminister.

Søgsbro: Jeg vil blot bemærke til det ærede Medlem, at jeg, efter hvad der siges mig, har taget feil, naar jeg troede, at Toldoppebørjelsmanden paa Vrå kun fik en Kontorholds-godtgjørelse paa 400 Kr. Saaledes stod der i Kontorholdsloven af 1870, men det skal senere være forøget ved en ny Kontorholdslov til 1,000 Kr. Summen bliver derved større, men Princippet, at han kun lønnes med Kontorholds-godtgjørelse og ikke med personligt Honorar bliver det samme.

Ordføreren (Steenstrup): Det kunde maaste være passende, at jeg begyndte med at seie lidt for Vråboerne, men de Herrer maa undskylde, at det stænker lidt over paa dem selv, saa at Vråboen kommer til at staa ganske fri. Hvad Vrå angaar, er der ikke Tale om at forandre Situationen der. Det kuriøse er, at ærede Medlemmer ikke have lagt Mærke til den nye Bestemmelse i Lovforslaget om Filialerne — desværre er Finantsministeren her ikke — men da et æret Medlem saae, at der blandt Filialerne stod Vrå, var det jo ganske kosteligt at faae dette trukket frem for at se, hvorledes Folketingsmanden for Vrå vilde stille sig til det, men han glemte at tage Konsekventen overfor de andre Filialer. Sagen er den, at Vrå er ikke det eneste Sted, hvor en Toldforvalter fungerer som Amtsforsvalter, det finder ogsaa Sted i Ringstjølbing, men det oversees. Dernæst er den hele Forandring i Lovforslaget med Hensyn til Toldforvalteren paa Vrå det at forandre Kontorholds-godtgjørelsen til Sage, om man vil, og saa dertil lægge de 200 Kr., men der er slet ikke Tale om at udrydde Filialen paa Vrå. Grunden, hvorfor jeg ikke er med til at stille Forslaget, er, fordi jeg mener, at det er billigt, at, naar man skal indføre forskjellige Principer paa Vrå skal man indføre de samme Principer paa andre Steder. Dette Filialspørgsmaal trænger ganske vist til nærmere Drøftelse, men at det ikke er blevet nærmere drøftet, det bærer Udvalget ikke Skyld for, den ligger hos Landstinget, idet det ifjor gennem to Dagsordener vedtog, at det ikke vilde have Amtstuer nedlagte mod Filialer. Hvorvidt det vil nedlægge dem uden Filialer, kom ikke saa stærkt frem, men naar den ærede Finantsminister siger her, at det ikke er Landstingets Mening, tror jeg, at der er adskillige Kjendsgjær-

ninger for, at hvad den ærede Finantsminister her udtaler som Landstingets Mening, er Landstinget tilbøieligt at gaa ind paa, selv om det ikke er nærmere drøftet isorveien. Jeg vil antage, at det bliver Landstingets Mening eller maaste allerede har været det, skjøndt det ikke er udtalt, at man ikke vil oprette Filialer isbetbedfor Amtstuerne, fordi det i det praktiske Liv har vist sig, at Besparelsen var for ringe, og fordi der tillige er den Ulempe, at en Filial aldrig i Et og Alt udfylder en Amtstue. Hvad jeg imidlertid tror kan lede til Overenskomst, det er, om man kan oprette Filialer eller finde paa andre Maader at hjælpe sig paa end de hidtilværende, thi de ere for dyre. De Herrer ved Binduene ville jo gjerne være med til at forøge Embedsmændenes Lønninger, og det fortænter jeg dem ikke i, og de ville tillige forøge Embedsmændenes Antal, saa jeg forstod meget godt deres „Hør“ igaar, da den ærede Finantsminister sagde, at det var i Smaafolks Interesse, at man beholdt disse Amtstuer. Det er paa en Maade rigtigt, men i sine Hovedtræk en Misforstaaelse. Smaafolk trænge slet ikke mere til Amtstuerne end store Folk. En Husmand afgjør ikke sin Stat med Amtstuen ved at gaa til Staden eller ved Hjælp af Posten; nei, Husmanden har af Naturen den Gade, at han kan tale med sin Nabo, han giver Naboen de 20 eller 50 Dre og Stattebogen, og saa betaler Naboen, naar han kommer til Byen. Saa den Maade sker det, og det kan Husmanden godt gjøre, uden at have en Amtstue i en Miles Nærhed. Naar ærede Medlemmer nu staa op den ene efter den anden, selv de, der ikke rammes af Nedlæggelserne, saa forstaaer jeg godt, at Enhver taler for sit Distrikts Interesse, det gjøre vi Alle, men jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til en Udtalelse fra det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Bønsløkke). Han indrømmede, at det var Galtskab at lægge Filialen i Ebeltoft, den skulde ligge i Ørnåa. Der have vi Løsningen af Gaarden, nemlig at disse gamle Amtstuer ligge paa ubekvemme Steder. Naar det skal være en Grund til at beholde denne Institution, saa er der mange andre Byer og Egne, som have lige saa stort Krav, og naar den ærede Finantsminister saa siger: Det kan dog virkelig ikke gaa an at tage Noget fra En, fordi en Anden ikke har det, saa siger jeg, at det er en af vore største Skavanker her i Landet, at vi have saa mange eiendommelige og særlige Forhold i dette lille Land med det lille Omraade; Enhver vil holde paa Sit, og saalænge Enhver vil holde paa Sit med Grund eller uden Grund, finder enhver almindelig Foranstaltning altfor mange Hindringer. Jeg kan godt forstaa, at de ville beholde deres Filialer, naar de kunne, men saa maa de ogsaa gaa ind paa at faae dem i mindre omfangsrig Stikelse; men hvorfor skal saa da ikke alle andre Byer, hvorfor